

Εφεσίους

1:1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ,
τοῖς ἀγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ
καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

1:2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ
Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1:3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ
εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς
ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ·

1:4 καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν
αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου,
εἶναι ἡμᾶς ἀγίους καὶ ἀμώμους
κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ,

1:5 προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱόθεσίαν
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν,
κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος
αὐτοῦ,

1:6 εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος
αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν
τῷ ἥγαπημένῳ·

1:7 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν
διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν
τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸν
πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ,

1:8 ἦς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν
πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει,

1:9 γνωρίσας ὑμῖν τὸ μυστήριον
τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν
εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἦν προέθετο ἐν
αὐτῷ

1:10 εἰς οἰκονομίαν τοῦ

πληρώματος τῶν καιρῶν,
ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν
τῷ Χριστῷ, τὰ τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς
καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς·

1:11 ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ
ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ
πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα
ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ
θελήματος αὐτοῦ,

1:12 εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον
τῆς δόξης αὐτοῦ, τοὺς
προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ·

1:13 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες
τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ
εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν
ῷ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε
τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ
ἅγιῳ,

1:14 ὃς ἐστιν ἀρραβών τῆς
κληρονομίας ἡμῶν, εἰς
ἀπολύτρωσιν τῆς περιποίησεως,
εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

1:15 Διὰ τοῦτο κάγω, ἀκούσας
τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ
Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς
πάντας τοὺς ἀγίους,

1:16 οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ
ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμενος
ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου·

1:17 ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς
δόξης, δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας
καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει
αὐτοῦ·

1:18 πεφωτισμένους τοὺς
όφθαλμοὺς τῆς διανοίας ὑμῶν, εἰς

τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἀγίοις,
1:19 καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ισχύος αὐτοῦ

1:20 ἦν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις,

1:21 ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς ὄνόματος ὄνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

1:22 καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ,
1:23 ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

2:1 Καὶ ὑμᾶς ὅντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἀμαρτίαις,
2:2 ἐν αἷς ποτὲ περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἔξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς νιοῖς τῆς ἀπειθείας·

2:3 ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν,

ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἥμεν τέκνα φύσει ὄργης, ως καὶ οἱ λοιποί·

2:4 ὁ δὲ Θεός, πλούσιος ὃν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἡγάπησεν ἡμᾶς,

2:5 καὶ ὅντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ — χάριτί ἐστε σεσωσμένοι —

2:6 καὶ συνήγειρε, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

2:7 ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

2:8 τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως, καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ δῶρον·

2:9 οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται.

2:10 Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεός, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

2:11 Διὸ μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς ποτὲ τὰ ἔθνη ἐν σαρκὶ, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου,

2:12 ὅτι ἦτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ

χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ.

2:13 Νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ.

2:14 Αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν, καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας,

2:15 τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι, καταργήσας· ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον, ποιῶν εἰρήνην,

2:16 καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ·

2:17 καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς·

2:18 ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα.

2:19 Ἀρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἀγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ,

2:20 ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

2:21 ἐνῷ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ

συναρμολογουμένη αὕξει εἰς ναὸν ἄγιον ἐν Κυρίῳ,

2:22 ἐνῷ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι.

3:1 Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν,

3:2 εἶγε ἡκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς,

3:3 ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισέ μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ,

3:4 πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ·

3:5 ὃ ἐν ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ως νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἀγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι·

3:6 εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου,

3:7 οὗ ἐγενόμην διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

3:8 Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἀγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν

ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ
Χριστοῦ,

3:9 καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ
κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ
ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων
ἐν τῷ Θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

3:10 ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς
καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς
ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ
πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ,

3:11 κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων
ἥν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ
Κυρίῳ ἡμῶν·

3:12 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν
καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν
πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.
3:13 Διὸ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν
ταῖς θλίψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἵτις
ἔστι δόξα ὑμῶν.

3:14 Τούτου χάριν κάμπτω τὰ
γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

3:15 ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν
οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται,
3:16 ἵνα δῷῃ ὑμῖν, κατὰ τὸν
πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει
κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος
αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον,

3:17 κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ
τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν·
3:18 ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ
τεθεμελιωμένοι ἵνα ἐξισχύσητε
καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς
ἄγιοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ

βάθος καὶ ὕψος,

3:19 γενῶντες τὴν νόην
ὑπερβάλλοντες τῆς γνώσεως
ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα
πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα
τοῦ Θεοῦ.

3:20 Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα
ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ ὃν
αἴτούμεθα ἡ νοοῦμεν, κατὰ τὴν
δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν
ἡμῖν,

3:21 αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς
γενεὰς τοῦ αἰώνος τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

4:1 Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγώ, ὁ
δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξιώς
περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἣς
ἐκλήθητε,

4:2 μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης
καὶ προστοτοῦ, μετὰ
μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι
ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ,

4:3 σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν
ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ
συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

4:4 Ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα,
καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι
τῆς κλήσεως ὑμῶν·

4:5 εἷς Κύριος, μία πίστις, ἐν
βάπτισμα,

4:6 εἷς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ
ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν
πᾶσιν ὑμῖν.

4:7 Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ
χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς

τοῦ Χριστοῦ.

4:8 Διὸ λέγει, Ἀναβὰς εἰς ὕψος ἡχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις.

4:9 Τὸ δέ, Ἀνέβη, τί ἐστιν εἰ μὴ δῆτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς;

4:10 Ὁ καταβάς, αὐτός ἐστιν καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.

4:11 Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους,

4:12 πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἀγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.

4:13 μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ νιοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

4:14 ἵνα μηκέτι ὅμεν νήπιοι, καὶ νῦν ιζόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης.

4:15 ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὃς ἐστιν ἡ κεφαλή, ὁ Χριστός,

4:16 ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἀφῆς

τῆς ἐπιχορηγίας, κατ’ ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἑκάστου μέρους, τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

4:17 Τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν,

4:18 ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὅντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν·

4:19 οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ.

4:20 Ὦμεις δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν,

4:21 εἴγε αὐτὸν ἥκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθὼς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ·

4:22 ἀποθέσθαι ὑμᾶς, κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφήν, τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης·

4:23 ἀνανεῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν,

4:24 καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὀσιότητι τῆς ἀληθείας.

4:25 Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἔκαστος μετὰ

τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη.

4:26 Ὁργίζεσθε καὶ μὴ ἄμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν·

4:27 μήτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ.

4:28 Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω· μᾶλλον δὲ κοπιάτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσίν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι.

4:29 Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλ’ εἰ τις ἀγαθὸς πρὸς οἴκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσι.

4:30 Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἄγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως.

4:31 Πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὄργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ’ ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ.

4:32 γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὖσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

5:1 Γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ως τέκνα ἀγαπητά·

5:2 καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἤγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας.

5:3 Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα

ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὄνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἀγίοις·

5:4 καὶ αἰσχρότης, καὶ μωρολογία, ἢ εὐτραπελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα· ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία.

5:5 Τοῦτο γάρ ἐστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονεξίας, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

5:6 Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὄργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας.

5:7 Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν·

5:8 ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ως τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε —

5:9 ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ —

5:10 δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ·

5:11 καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε·

5:12 τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπὸ αὐτῶν αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν.

5:13 Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστί.

5:14 Διὸ λέγει, Ἐγειραι ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν

νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός.

5:15 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ως ἄσοφοι, ἀλλ’ ως σοφοί,

5:16 ἔξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσι.

5:17 Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου.

5:18 Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἶνῳ, ἐνῷ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι,

5:19 λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὅμνοις καὶ φόδαῖς πνευματικαῖς, ἄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ,

5:20 εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ πατρί,

5:21 ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ.

5:22 Αἱ γυναικεῖς, τοῖς ἴδιοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ως τῷ Κυρίῳ.

5:23 Ὄτι ὁ ἀνήρ ἐστι κεφαλὴ τῆς γυναικός, ως καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ αὐτός ἐστι σωτὴρ τοῦ σώματος.

5:24 Ἀλλ’ ὥσπερ ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναικεῖς τοῖς ἴδιοις ἀνδράσιν ἐν παντί.

5:25 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς

γυναικας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς·

5:26 ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὄντος ἐν βίβλῳ,

5:27 ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπῖλον ἢ βύτιδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ’ ἵνα ἡ ἀγία καὶ ἄμωμος.

5:28 Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναικας ως τὰ ἑαυτῶν σώματα. Οἱ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾶ·

5:29 οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ’ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκκλησίαν·

5:30 ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ.

5:31 Άντι τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.

5:32 Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

5:33 Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ’ ἓνα, ἔκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναικας οὗτως ἀγαπάτω ως ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

6:1 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς

γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ· τοῦτο γάρ ἐστι δίκαιον.

6:2 Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ,

6:3 ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς.

6:4 Καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλ’ ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου.

6:5 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα, μετὰ φόβου καὶ τρόμου, ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν, ώς τῷ Χριστῷ·
6:6 μὴ κατ’ ὀφθαλμοδουλείαν ώς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ’ ώς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς,

6:7 μετ’ εὔνοίας δουλεύοντες τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις·

6:8 εἰδότες ὅτι ὁ ἐάν τι ἔκαστος ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος.

6:9 Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν· εἰδότες ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωποληψία οὐκ ἐστι παρ’ αὐτῷ.

6:10 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἴσχύος αὐτοῦ.

6:11 Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς

στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου.

6:12 Ὄτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἔξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις.

6:13 Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ἄπαντα κατεργασάμενοι στῆναι.

6:14 Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὁσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης,

6:15 καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης·

6:16 ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ὦδῳ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι.

6:17 Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ πνεύματος, ὃ ἐστι ρῆμα Θεοῦ·

6:18 διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἀγίων,

6:19 καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι

δοθείη λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παρρησίᾳ γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου,

6:20 ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι, ώς δεῖ με λαλῆσαι.

6:21 Ἰνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμέ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ.

6:22 ὃν ἔπειψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν.

6:23 Εἰρήνη τοῖς ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

6:24 Ἡ χάρις μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν. Πρὸς Ἐφεσίους ἐγράφη ἀπὸ Ρώμης διὰ Τυχικοῦ.

Φιλιππησίους

1:1 Παῦλος καὶ Τιμόθεος, δοῦλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἀγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις, σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις·

1:2 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1:3 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν,

1:4 πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος,

1:5 ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν·

1:6 πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ·

1:7 καθώς ἔστι δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συγκοινωνούς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὅντας.

1:8 Μάρτυς γάρ μού ἔστιν ὁ Θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1:9 Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει,

1:10 εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἥτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ,

1:11 πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.

1:12 Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν·

1:13 ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανερούς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι,

1:14 καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν.

1:15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν·

1:16 οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἀγνῶς, οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου·

1:17 οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κεῖμαι.

1:18 Τί γάρ; Πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται· καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι.

1:19 Οἶδα γάρ ὅτι τοῦτό μοι

ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς
ύμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχορηγίας
τοῦ πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
1:20 κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ
ἐλπίδα μου, ὅτι ἐν οὐδενὶ¹
αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ’ ἐν πάσῃ
παρησίᾳ, ως πάντοτε, καὶ νῦν
μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ
σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ
θανάτου.

1:21 Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, Χριστός·
καὶ τὸ ἀποθανεῖν, κέρδος.

1:22 Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρκί, τοῦτό²
μοι καρπὸς ἔργου· καὶ τί³
αἱρήσομαι οὐ γνωρίζω.

1:23 Συνέχομαι γὰρ ἐκ τῶν δύο,
τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ⁴
ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι,
πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον·

1:24 τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ⁵
ἀναγκαιότερον δι’ ύμᾶς.

1:25 Καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα ὅτι⁶
μενῶ, καὶ συμπαραμενῶ πᾶσιν
ύμῖν εἰς τὴν ύμῶν προκοπὴν καὶ
χαρὰν τῆς πίστεως,

1:26 ἵνα τὸ καύχημα ύμῶν
περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν
έμοί, διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας
πάλιν πρὸς ύμᾶς.

1:27 Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου
τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἵνα εἴτε
ἔλθων καὶ ἴδων ύμᾶς, εἴτε ἀπών,
ἀκούσω τὰ περὶ ύμῶν, ὅτι στήκετε
ἐν ἐνὶ πνεύματι, μιᾶς ψυχῆς
συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ
εὐαγγελίου,

1:28 καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ⁷
ύπὸ τῶν ἀντικειμένων· ἥτις αὐτοῖς
μέν ἐστιν ἔνδειξις ἀπωλείας, ύμῖν
δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ·
1:29 ὅτι ύμῖν ἔχαρισθη τὸ ύπερ
Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν
πιστεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ύπερ αὐτοῦ
πάσχειν·

1:30 τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες
οἵον ἴδετε ἐν ἔμοι, καὶ νῦν
ἀκούετε ἐν ἔμοι.

2:1 Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν
Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης,
εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τινα
σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί,

2:2 πληρώσατέ μου τὴν χαράν,
ἵνα τὸ αὐτὸν φρονήτε, τὴν αὐτὴν
ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι, τὸ ἐν
φρονοῦντες·

2:3 μηδὲν κατὰ ἐριθείαν ἢ
κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ
ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους
ήγούμενοι ύπερέχοντας ἑαυτῶν·

2:4 μὴ τὰ ἑαυτῶν ἔκαστος
σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων
ἔκαστος.

2:5 Τοῦτο γὰρ φρονείσθω ἐν ύμῖν
ὅ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

2:6 ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ύπάρχων,
οὐχ ἀρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι
ἴσα Θεῷ,

2:7 ἀλλ’ ἑαυτὸν ἔκένωσε, μορφὴν
δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι
ἀνθρώπων γενόμενος·

2:8 καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ως
ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυτόν,

γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ.

2:9 Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἔχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα·

2:10 ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων,

2:11 καὶ πᾶσα γλῶσσα ἔξομολογήσηται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

2:12 Ὡστε, ἀγαπητοί μου, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ώς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἔαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε·

2:13 ὁ Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας.

2:14 Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν,

2:15 ἵνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ώς φωστῆρες ἐν κόσμῳ,

2:16 λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα.

2:17 Ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πᾶσιν

ὑμῖν·

2:18 τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετε μοι.

2:19 Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κάγὼ εὐψυχῶ, γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν.

2:20 Οὐδένα γὰρ ἔχω ἴσοψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει.

2:21 Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἔαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

2:22 Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ώς πατρὶ τέκνον, σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον.

2:23 Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ώς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμέ, ἐξαυτῆς·

2:24 πέποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι.

2:25 Ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς·

2:26 ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν, διότι ἡκούσατε ὅτι ἡσθένησε·

2:27 καὶ γὰρ ἡ σθένη σε παραπλήσιον θανάτῳ, ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἡλέησεν, οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπῃ σχῶ.

2:28 Σπουδαιοτέρως οὖν ἔπειμψα αὐτόν, ἵνα, ἰδόντες αὐτὸν πάλιν, χαρῆτε, κἀγὼ ἀλυπότερος ὁ.

2:29 Προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε·

2:30 ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἡ γῆσε, παραβουλευσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρός με λειτουργίας.

3:1 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ. Τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν, ἐμοὶ μὲν οὐκ ὄκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.

3:2 Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν·

3:3 ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομή, οἱ πνεύματι Θεῷ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες·

3:4 καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκὶ εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκὶ, ἐγὼ μᾶλλον·

3:5 περιτομὴ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἐβραῖος ἐξ Ἐβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος,

3:6 κατὰ ζῆλον διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος.

3:7 Ἄλλ' ἄτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἥγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν.

3:8 Ἄλλὰ μενοῦνγε καὶ ἥγοῦμαι

πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου· δι' ὃν τὰ πάντα ἔζημιώθην, καὶ ἥγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω,

3:9 καὶ εὑρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει·

3:10 τοῦ γνῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ,

3:11 εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν.

3:12 Οὐχ ὅτι ἥδη ἔλαβον, ἢ ἥδη τετελείωμαι· διώκω δέ, εἰ καὶ καταλάβω ἐφ' ὃ καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ.

3:13 Ἀδελφοί, ἐγὼ ἔμαυτὸν οὐ λογίζομαι κατειληφέναι· ἐν δέ, τὰ μὲν ὅπισω ἐπιλανθανόμενος, τοῖς δὲ ἐμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος,

3:14 κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

3:15 Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἐτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει·

3:16 πλὴν εἰς ὃ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι, τὸ αὐτὸν φρονεῖν.

3:17 Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.

3:18 Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἔχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ·

3:19 ὃν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὃν ὁ θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες.

3:20 Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα, Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν·

3:21 ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸς σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

4:1 Ὁστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτω στήκετε ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί.

4:2 Εὐοδίαν παρακαλῶ, καὶ Συντύχην παρακαλῶ, τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ.

4:3 Καὶ ἐρωτῶ καὶ σε, σύζυγε γνήσιε, συλλαμβάνον αὐταῖς, αἴτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι, μετὰ καὶ Κλήμεντος, καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὃν τὰ ὄνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

4:4 Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε.

4:5 Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὁ Κύριος ἐγγύς.

4:6 Μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ’ ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν.

4:7 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

4:8 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἔστιν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε.

4:9 Ἄ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἡκούσατε καὶ εἴδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ’ ὑμῶν.

4:10 Ἐχάρην δὲ ἐν Κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἥδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ’ ὃ καὶ ἐφρονεῖτε, ἡκαιρεῖσθε δέ.

4:11 Οὐχ ὅτι καθ’ ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον, ἐν οἷς εἰμί, αὐτάρκης εἶναι.

4:12 Οἶδα δὲ ταπεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσι μεμύημαι καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι.

4:13 Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ

ένδυναμοῦντί με Χριστῷ.

4:14 Πλὴν καλῶς ἐποιήσατε συγκοινωνήσαντές μου τῇ θλίψει.

4:15 Οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππήσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, δτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι·

4:16 ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἄπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμψατε.

4:17 Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλ’ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.

4:18 Άπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύω· πεπλήρωμα, δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ’ ὑμῶν, ὁσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτήν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ.

4:19 Ὁ δὲ Θεός μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

4:20 Τῷ δὲ Θεῷ καὶ πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

4:21 Άσπάσασθε πάντα ἄγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Άσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί.

4:22 Άσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἄγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.

4:23 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν

Ίησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Άμήν. Πρὸς Φιλιππησίους ἐγράφη ἀπὸ Ρώμης δι' Ἐπαφροδίτου.

Κολοσσαείς

1:1 Παῦλος ἀπόστολος Ἰησοῦ
Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ
Τιμόθεος ὁ ἀδελφός,
1:2 τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἀγίοις καὶ
πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ·
χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ
πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ.
1:3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ
πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν
προσευχόμενοι,
1:4 ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην
τὴν εἰς πάντας τοὺς ἀγίους,
1:5 διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν
ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς
οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ
λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ
εὐαγγελίου,
1:6 τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς
καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ, καὶ ἔστι
καρποφορούμενον, καθὼς καὶ ἐν
ὑμῖν ἀφ' ἣς ἡμέρας ἡκούσατε καὶ
ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν
ἀληθείᾳ.
1:7 καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ
Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου
ἡμῶν, ὃς ἔστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν
διáκονος τοῦ Χριστοῦ,
1:8 ὁ καὶ δηλώσας ὑμῖν τὴν ὑμῶν
ἀγάπην ἐν πνεύματι.
1:9 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἣς
ἡμέρας ἡκούσαμεν, οὐ παυόμεθα

ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ
αἵτούμενοι ἵνα πληρωθῆτε τὴν
ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ
ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει
πνευματικῇ,
1:10 περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ
Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν, ἐν
παντὶ ἐργῷ ἀγαθῷ
καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι
εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ·
1:11 ἐν πάσῃ δυνάμει
δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς
δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν
καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς·
1:12 εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ
ἴκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα
τοῦ κλήρου τῶν ἀγίων ἐν τῷ φωτί,
1:13 ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς
ἔξουσίας τοῦ σκότους, καὶ
μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
νιοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ,
1:14 ἐνῷ ἔχομεν τὴν
ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος
αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν·
1:15 ὃς ἔστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ
ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης
κτίσεως·
1:16 ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ
πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ
ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὄρατὰ καὶ τὰ
ἀόρατα, εἴτε θρόνοι, εἴτε
κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε
ἔξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ
εἰς αὐτὸν ἐκτισται·
1:17 καὶ αὐτός ἔστι πρὸ πάντων,
καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε.

1:18 Καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας· ὃς ἐστιν ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων·

1:19 ὅτι ἐν αὐτῷ εὑδόκησε πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι,

1:20 καὶ δι’ αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, εἰρηνοποιήσαι διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι’ αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

1:21 Καὶ ύμᾶς ποτὲ ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἔχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν
1:22 ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, παραστῆσαι ύμᾶς ἀγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ·

1:23 εἴγε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι, καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἡκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

1:24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ύμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστιν ἡ ἐκκλησία·

1:25 ἦς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος, κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ύμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,

1:26 τὸ μνστρίον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν· νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ,

1:27 οὓς ἡθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃς ἐστι Χριστὸς ἐν ύμῖν, ἡ ἐλπὶς τῆς δόξης·

1:28 ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν, νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον, καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·

1:29 εἰς δὲ καὶ κοπιῶ, ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ, τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.

2:1 Θέλω γὰρ ύμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω περὶ ύμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι οὐχ ἐωράκασι τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκὶ,

2:2 ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ,

2:3 ἐνῷ εἰσὶ πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως

ἀπόκρυφοι.

2:4 Τοῦτο δὲ λέγω, ἵνα μή τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ.

2:5 Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμί, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν.

2:6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε,

2:7 ἐριζώμενοι ἐν τῇ πίστει, καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ.

2:8 Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου, καὶ οὐ κατὰ Χριστόν·

2:9 ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλῆρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς,

2:10 καὶ ἐστε ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὃς ἔστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας·

2:11 ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἀμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ,

2:12 συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε

διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

2:13 Καὶ ὑμᾶς, νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ τῇ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, συνεζωποίησε σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ὑμῖν πάντα τὰ παραπτώματα,

2:14 ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν· καὶ αὐτὸν ἡρκεν ἐκ τοῦ μέσου, προστηλώσας αὐτὸν τῷ σταυρῷ·

2:15 ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἔξουσίας, ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ.

2:16 Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει, ἢ ἐν μέρει ἐορτῆς ἢ νουμηνίας ἢ σαββάτων·

2:17 ἂν ἔστι σκιὰ τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα τοῦ Χριστοῦ.

2:18 Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἀ μὴ ἐώρακεν ἐμβατεύων, εἰκῇ φυσιούμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,

2:19 καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλήν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα, διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβαζόμενον, αὔξει τὴν αὔξησιν τοῦ Θεοῦ.

2:20 Εἰ οὖν ἀπεθάνετε σὺν τῷ Χριστῷ, ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ

κόσμου, τί ώς ζῶντες ἐν κόσμῳ
δογματίζεσθε,
2:21 Μὴ ἄψῃ, μηδὲ γεύσῃ, μηδὲ
θίγῃς —
2:22 ἂ ἔστι πάντα εἰς φθορὰν τῇ
ἀποχρήσει — κατὰ τὰ ἐντάλματα
καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων;
2:23 Ἀτινά ἔστι λόγον μὲν ἔχοντα
σοφίας ἐν ἐθελοθρησκείᾳ καὶ
ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφειδίᾳ
σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ τινὶ πρὸς
πλησμονὴν τῆς σαρκός.
3:1 Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ
Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὐ ὁ
Χριστός ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ
καθήμενος.
3:2 Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ¹
τῆς γῆς.
3:3 Ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ
ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ
ἐν τῷ Θεῷ.
3:4 Ὄταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ
ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν
αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ.
3:5 Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν
τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν,
ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν
κακήν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις
ἔστιν εἰδωλολατρεία,
3:6 δι’ ἂ ἔρχεται ἡ ὄργὴ τοῦ Θεοῦ
ἐπὶ τοὺς νίοὺς τῆς ἀπειθείας·
3:7 ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς
περιεπατήσατε ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν
αὐτοῖς.
3:8 Νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ
πάντα, ὄργήν, θυμόν, κακίαν,

βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ
στόματος ὑμῶν·
3:9 μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους,
ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν
ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν
αὐτοῦ,
3:10 καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον,
τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν
κατ’ εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν·
3:11 ὅπου οὐκ ἔνι Ἑλλην καὶ
Ἰονδαῖος, περιτομὴ καὶ
ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης,
δοῦλος, ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ
πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.
3:12 Ἐνδύσασθε οὖν, ως ἐκλεκτοὶ
τοῦ Θεοῦ, ἄγιοι καὶ ἡγαπημένοι,
σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, χρηστότητα,
ταπεινοφροσύνην, πρᾳότητα,
μακροθυμίαν·
3:13 ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ
χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τις πρός
τινα ἔχῃ μομφήν· καθὼς καὶ ὁ
Χριστὸς ἐχαρίσατο ὑμῖν, οὕτω καὶ
ὑμεῖς·
3:14 ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν
ἀγάπην, ἥτις ἔστι σύνδεσμος τῆς
τελειότητος.
3:15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ
βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,
εἰς ἦν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι·
καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε.
3:16 Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ
ἐνοικείτω ἐν ὑμῖν πλουσίως ἐν
πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ
νουθετοῦντες ἑαυτούς, ψαλμοῖς,
καὶ ὕμνοις, καὶ ὡδαῖς

πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ἔδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

3:17 Καὶ πᾶν ὅ τι ἀν ποιῆτε, ἐν λόγῳ ἦ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ.

3:18 Αἱ γυναῖκες, ὑποτάσσεσθε τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ως ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ.

3:19 Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς.

3:20 Τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα· τοῦτο γάρ ἐστιν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

3:21 Οἱ πατέρες, μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν.

3:22 Οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμούλειαις ως ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότητι καρδίας, φοβούμενοι τὸν Θεόν·

3:23 καὶ πᾶν ὅ τι ἐὰν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἔργάζεσθε, ως τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις·

3:24 εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε.

3:25 Ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὁ ἡ δίκη σε· καὶ οὐκ ἐστι προσωποληψία.

4:1 Οἱ κύριοι, τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἴσοτητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς.

4:2 Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ·

4:3 προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι·

4:4 ἵνα φανερώσω αὐτό, ως δεῖ με λαλῆσαι.

4:5 Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τὸν ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι.

4:6 Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἄλατι ἡρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι.

4:7 Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικός, ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ·

4:8 ὃν ἔπειμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸν τοῦτο, ἵνα γνῷ τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν·

4:9 σὺν Ὄνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὃς ἐστιν ἐξ ὑμῶν. Πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὕδε.

4:10 Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβᾳ, περὶ οὗ ἔλάβετε ἐντολάς — ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν·

4:11 καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰοῦστος, οἱ δοῦλοι ἐκ περιτομῆς· οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν

βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἵτινες
έγενήθησάν μοι παρηγορία.

4:12 Ἄσπάζεται ύμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ
ἐξ ύμῶν, δοῦλος Χριστοῦ,
πάντοτε ἀγωνιζόμενος ύπερ ύμῶν
ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα στῆτε
τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντὶ¹
θελήματι τοῦ Θεοῦ.

4:13 Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει
ζῆλον πολὺν ύπερ ύμῶν καὶ τῶν
ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν
Ιεραπόλει.

4:14 Ἄσπάζεται ύμᾶς Λουκᾶς ὁ
ἰατρὸς ὁ ἀγαπητός, καὶ Δημᾶς.

4:15 Ἄσπάσασθε τοὺς ἐν
Λαοδικείᾳ ἀδελφούς, καὶ
Νυμφᾶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ
ἐκκλησίαν.

4:16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ'
ύμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ
ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ
ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ
Λαοδικείας ἵνα καὶ ύμεῖς
ἀναγνῶτε.

4:17 Καὶ εἴπατε Ἀρχίππῳ, Βλέπε
τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν
Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.

4:18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ²
Παύλου. Μνημονεύετέ μου τῶν
δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ύμῶν.
Ἀμήν. Πρὸς Κολοσσαῖς ἐγράφη
ἀπὸ Ρώμης διὰ Τυχικοῦ καὶ
Ὀνησίμου.

Φιλήμονα

1:1 Παῦλος δέσμιος Χριστοῦ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν,
1:2 καὶ Ἀπφίᾳ τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σου ἐκκλησίᾳ·
1:3 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
1:4 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου, πάντοτε μνείαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου,
1:5 ἀκούων σου τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν πίστιν ἣν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς ἀγίους,
1:6 ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς σου ἐνεργής γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ ἐν ὑμῖν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν.
1:7 Χαρὰν γὰρ ἔχομεν πολλὴν καὶ παράκλησιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα τῶν ἀγίων ἀναπέπαυται διὰ σου, ἀδελφέ.
1:8 Διὸ πολλὴν ἐν Χριστῷ παρηγίσιαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκον,
1:9 διὰ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὡς ὁ Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χριστοῦ.
1:10 Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς

δεσμοῖς μου, Ὄνήσιμον,

1:11 τόν ποτέ σοι ἄχρηστον, νυνὶ δὲ σοὶ καὶ ἐμοὶ εὔχρηστον, ὃν ἀνέπεμψα·

1:12 σὺ δὲ αὐτόν, τοῦτ' ἔστι τὰ ἐμὰ σπλάγχνα, προσλαβοῦ·

1:13 ὃν ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῆ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου·

1:14 χωρὶς δὲ τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἥθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ἦ, ἀλλὰ κατὰ ἔκουσιον.

1:15 Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὕραν, ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχῃς·

1:16 οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ’ ὑπὲρ δοῦλον, ἀδελφὸν ἀγαπητόν, μάλιστα ἐμοί, πόσῳ δὲ μᾶλλον σοὶ καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ.

1:17 Εἰ οὖν ἔμε ἔχεις κοινωνόν, προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ.

1:18 Εἰ δέ τι ἡδίκησέ σε ἢ ὄφείλει, τοῦτο ἐμοὶ ἐλλόγει·

1:19 ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω· ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτόν μοι προσοφείλεις.

1:20 Ναί, ἀδελφέ, ἐγώ σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ.

1:21 Πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ ὃ λέγω ποιήσεις.

1:22 Ἀμα δὲ καὶ ἐτοίμαζέ μοι

ξενίαν· ἐλπίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι ὑμῖν.

1:23 Ἀσπάζονται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμάλωτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

1:24 Μάρκος, Αρίσταρχος,
Δημᾶς, Λουκᾶς, οἱ συνεργοί μου.

1:25 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν. Ἄμην. Πρὸς
Φιλήμονα ἐγράφη ἀπὸ Ρώμης διὰ
Ονησίμου οἰκέτου.